

Amerikanerna ville höra mera Lapp-Lisa och inbjudningarna blev fler och enträgnare. 1954 reste hon tillsammans med sin dotter Siv över på sitt andra besök i Amerika. Det blev ett triumftåg genom svenskbygderna där.

Tredje Amerika-resan gjorde hon 1959 det blev en sångfärd om 2 999 engelska mil som varade i två månader och tio dagar och gick genom sjutton av Amerikas stater.

” I många år jag sjungit har...” sjöng Lapp-Lisa gärna och när det gäller henne var detta verkligen sant. Under 50 år som ”resande ambassadör i Guds tjänst” reste hon mellan 100 000 och 150 000 mil. Hon deltog vid små och stora möten, i skogshuggarläger och sprängfyllda katedraler och framförde alltid samma enkla budskap om barnatron som kan ge människor frid och glädje.

I kyrkbyn Fatmomakke i södra Lappland byggdes 1946 en ”Bönekåta”, vilken bekostades av Lapp-Lisa som en gåva till sin hembygd. Där har genom åren samlats tusentals turister och besökarna har ofta gemensamt sjungit sången ”Barnatro” kring den sprakande elden mitt i fjällvärlden.

Lördagen den 27 april 1974 lämnade Lapp-Lisa gitarr och sångböcker för alltid. ” En enkel, chosofri, spontan och varmhjärtad frälsningssoldat, en av vårt lands mest folkkära sångare, lyfte vingen mot sångens hemland” skrev en tidning vid hennes frånfälle. Hennes sista färd blev en ljusomstrålad högtid med mycket sång och musik. Till hennes begravning kom bland annat fyra små buketter med blå violer från Stockholms musikklasser med hälsningen ” Till vår tant Barnatro”
Lapp-Lisa begravdes på Norra Kyrkogården i Hedemora.

Lapp-Lisa står nu staty utanför Museet i Vilhelmina. Den är gjord i brons av konstnären Jörgen Nilsson.

Information hämtad från;

Frälsningsarméns Arkiv 2014

Wikipedia http://sv.wikipedia.org/wiki/Anna-Lisa_Öst

Berättelsen om Lapp-Lisa, Vilhelmina museum